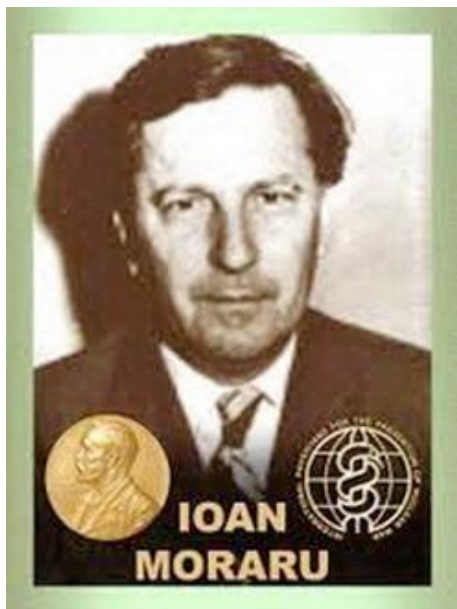

Profesorul dr. docent Ioan Moraru, personalitate a medicinei contemporane românești și internaționale

Autori : Prof. dr. Nicolae Baltă, Ec. Ioan Dumitru Vlădulescu

Autor de corespondență : Ioan Dumitru Vlădulescu

La 11 decembrie 2015 s-au împlinit 30 de ani de când în anul 1985 la Oslo s-a decernat premiul Nobel pentru pace Organizației „Medicii Lumii pentru Prevenirea Războiului Nuclear“ (**International Physicians For The Prevention Of Nuclear War – IPPNW**) din care făcea parte ca membru fondator profesorul Ioan Moraru.

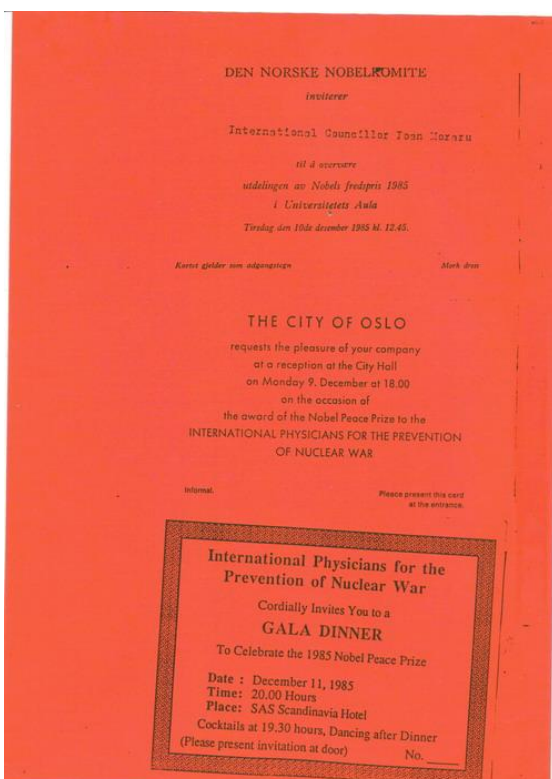
Profesorul Ioan Moraru a absolvit în 1953 Facultatea de Medicină Generală din Cluj cu diplomă de merit. Ca student a avut bursă republicană. După absolvirea facultății a continuat studiile în URSS. La sfârșitul anilor '50 și-a desăvârșit pregătirea anatomiei patologice și practica medicinei legale și în anul 1957 și-a redactat la Moscova lucrarea de aspirantură (echivalentul doctoranturii de azi).

Datorită calităților sale de medic, dascăl și om de știință a deținut funcții importante ca cea de Ministru adjunct al Sănătății când a coordonat cu succes domeniul relațiilor externe; a avut funcții de conducere în Academia de Științe Medicale de la înființarea ei în 1969 fiind cel mai activ și longeviv până în ziua de 20 decembrie 1989 când se stinge din viață.

Sunt remarcabile preocupările profesorului Ioan Moraru, din domeniul dezvoltării colaborărilor științifice internaționale încununate cu rezultate prodigioase și prestigioase. Un exemplu îl constituie încheierea **Memorandumului de înțelegere** dintre **National Institutes of Health din Bethesda – Maryland** (district urban încorporat în Washington, unde își au sediul zeci de institute de cercetare medicală

din SUA) și **Academia de Științe Medicale**, încheiat cu ocazia vizitei sale la Washington D.C., în octombrie 1983. În respectivul **document diplomatic s-a preconizat un important program de colaborare în domeniul cercetărilor imunologice, cu predilecție în boli maligne.** Studiile de imunologie – răspunsul imun în anumite forme de cancer reprezintă domenii cărora li s-au atribuit peste 15 premii Nobel pentru Fiziologie și Medicină. La semnarea **Memorandumului** au fost de față președintele ASM, acad. Constantin Arseni și dr. Andrei Sulica, cercetător la Institutul de Anatomie Patologica V. Babeș, al cărui director era prof. Ioan Moraru. A mai asistat ambasadorul nostru de la Washington, acad. Mircea Malița, care l-a înștiințat și invitat pe dr. Nicolae Baltă să participe la respectiva manifestare. Acesta se afla în acele zile în S.U.A ca oaspete (pentru o perioadă ceva mai lungă) al **National Academy of Sciences** (Academia Națională de Științe de la Washington D.C.).

Memorandumul de colaborare este un eveniment de importanță istorică pentru ASM, ceea ce reprezintă o realizare

deosebită din domeniul relațiilor științifice internaționale. Meritul îi revine președintelui Ioan Moraru care a reprezentat cu strălucire ASM la acest eveniment de colaborare științifică medicală internațională atrăgând stima și respectul participanților.

La 2 ani de la vizita la Washington D.C. a profesorului Ioan Moraru, are loc la Oslo **decernarea premiului Nobel pentru pace pe anul 1985 Organizației Mondiale INTERNATIONAL PHYSICIANS FOR THE PREVENTION OF NUCLEAR WAR** (medicii lumii pentru prevenirea războiului nuclear) înființată în 1983 de românul **Ioan Moraru** împreună cu un american (**Bernard Lown**) și un rus din fosta URSS, **Mihail Kuzin**. Cei trei sunt considerați **lideri ai acestei organizații mondiale și beneficiari ai Premiului Nobel pentru Pace pe anul 1985**. Presa vremii a trecut evenimentul sub tăcere, decernarea nefiind popularizată la noi în țară. Despre reușitele și calitățile Prof. Ioan Moraru sunt multe de spus. Prof. Ioan Moraru s-a preocupat și a reușit să formeze echipe de valoroși cercetători. A atras în Institut tineri pe care i-a sprijinit și susținut, pentru specializări în străinătate. Era generos, altruist și prietenos față de colaboratori, manifestând o conduită colegială.

Premiul Nobel pentru Pace este unul din cele cinci premii „Nobel“ instituite prin testament de inventatorul și industriașul suedez Alfred Nobel. Este singurul premiu care se decernează în Norvegia, la Oslo, în cazul asociației s-a făcut la 11 decembrie 1985, prestigioasei activități desfășurate de **IPPNW**.

Centrul Nobel pentru Pace din Oslo

Medalia Premiului Nobel

Academician Ioan Moraru, având în mână prețioasa medalie a Premiului Nobel pentru Pace decernat Organizației IPPNW, alături de cei doi vicepreședinți Bernard Lown și Eugen Chazov.

Cei trei se cunoșteau din anii '60, când au decis să înființeze această organizație. Meritul lui Moraru e cu atât mai mare cu cât a reușit să ajungă la conducerea IPPNW în perioada 1964-1966, când în România nu fusese posibilă înființarea unei filiale a acesteia (subsidiara română s-a înființat abia în 1983).

Se pare că planează *spiritul Nobel* în zona a două institute, vecine Institutul Victor Babeș și Institutul de Biologie și Patologie Celulară (IBPC). Directorul Institutului Babeș, profesorul Ioan Moraru a primit Premiul Nobel. IBPC înființat de soții Maya și Nicolae Simionescu cu implicarea determinantă a laureatului Premiului Nobel George Palade, a avut ca director pe academicianul Nicolae Simionescu despre care acad. Ștefan Milcu, președintele ASM, în repetate ocazii își exprima convingerea fermă că această personalitate românească are șanse pentru nominalizarea la Premiul Nobel pentru medicină și fiziologie. În prezent Institutul este condus de un excepțional om de știință acad. Maya Simionescu care a creat o școală de cercetare recunoscută pe plan internațional, școală unde s-au format cercetători străluciți aspiranți la celebritate. În mod deliberat am folosit cuvântul planează – Premiul Nobel, atribuindu-i sensul de urmează să se mai întâmple.

Pentru meritele deosebite al profesorului Ioan Moraru Academia Română l-a ales membru postmortem în 1990. Din cei 14 aleși atunci 3 sunt medici (Ioan Moraru, Nicolae Paulescu, Ștefan Odobleja), dintre ceilalți membri ai Academiei aleși îi mai menționez pe Constantin Brâncuși, Constantin Noica ș.a. Sugerăm Academiei de Științe Medicale să înainteze propunerea Academiei Române de a alege membru postmortem pe Nicolae Simionescu.

Academicianul Ioan Moraru, personalitate a medicinei contemporane românești și internaționale merită cu prisosință omagierea și evocarea postumă, acordarea de medalii, premii, distincții care să poarte numele savantului, medicilor care se disting în activitatea lor și aduc contribuții la promovarea științei medicale românești în lume.

11 decembrie 2015

Prof. dr. Nicolae Baltă și Ioan Dumitru Vlădulescu